

22 Februari 1944

Lieve Moeder, Vader, Allemaal

Dit wordt dan mijn laatste brief aan jullie. Vandaag is het vonnis over ons uitgesproken. Het duurt dus nu niet lang meer, dat ik de eeuwige rust inga. Ik blijf natuurlijk hopen tot het laatste, dat schijnt niet anders te kunnen, hoewel ik weet, dat het afgelopen is. We zitten hier met ons vieren in de cel en staan er allen hetzelfde voor. Op 't ogenblik zijn we allen nog vol moed en ik hoop en vertrouwen, dat ook het allerslaatste ogenblik zo zal zijn. Dat is het enigste wat ons nog over blijft, moedig te sterven.

Moeder en Vader, ik dank U voor alle liefde en zorg, die ik in mijn leven van jullie ontvangen heb. Jullie moet geen verdriet hebben over mij, het moest zo komen. Gelukkig heeft U Uw andere kinderen nog, laat U dat tot troost zijn en piek niet over mij. Groet al mijn vrienden en kennissen van mij en doe hen mijn beste wensen.

Moeder, Vader, ik hoop dat jullie van mijn kleine jongen veel vreugde zult beleven en daardoor mij gevergd zult kunnen gedemken. Ik bevel hem in Uw liefde en zorg aan. Wees ook voor mijn lieve Vrouw een steun en troost. Haar treft het leed wel het allerswaarste, daar zij door mij alles verliest. Gelukkig heeft zij haar jongentje nog. Dit leed en moet ook haar helpen door haar verdriet heen te komen.

Lieve zusjes en Broers, ik neem nu afscheid van jullie. Vader en Moeder houdt U flink, ik heb het ook gedaan.

Jullie

Ab.